

Отак прожив собі

Іван Малкович

Отак прожив собі, дивись,
немов одне лиш тільки знав я:
о півдошостій народивсь —
о півдопершій поховають.

Звідкільсь прийшов, ішов кудись,
неначе й був — не був неначе...
Та хтось оплаче, хтось оплаче,
й мене оплаче хтось
колись,
бо я й прийшов лиш, щоб хоч зрідка
комусь бриніло із очей
так тонко-тонко,
наче скрипка,
і мудро,
як віолончель.